

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Збірник наукових праць

**Актуальні
проблеми
сучасної
філології**

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

Випуск XVII

*Наукові записки
Рівненського державного
гуманітарного університету*

Рівне–2009

ББК 81 Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету.
А 43 Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії.
4 Вип. 17. – Рівне: РДГУ, 2009. – 176 с.
УДК
811.161.2

У збірнику вміщено праці аспірантів, професорсько-викладацького складу мовознавчих кафедр Рівненського державного гуманітарного університету, Національного університету «Острозька академія» та інших вузів України з актуальних проблем граматичної будови української мови. Об'єктом лінгвістичного аналізу виступають структурні одиниці різних рівнів мовної системи. У полі зору мовознавців питання синтаксису, морфології, лексикології, мовної освіти тощо.

Для викладачів, аспірантів, студентів філологічних факультетів, учителів української мови.

Редакційна колегія:

Головний редактор **Шульжук Каленик Федорович**,
доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету,
дійсний член Академії наук вищої школи України

Заступник головного
редактора **Степанова Ольга Іванівна**,
кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
Рівненського державного гуманітарного університету

Члени редакційної колегії:

1. **Архангельська А.М.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри загального мовознавства та славістики Рівненського інституту слов'янознавства Київського славістичного університету.
2. **Вихованець І.Р.**, член-кореспондент НАН України, доктор філологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту української мови НАН України (м. Київ).
3. **Вокальчук Г.М.**, доктор філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
4. **Загнітко А.П.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови Донецького національного університету.
5. **Кірілкова Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
6. **Кузьмич О.О.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
7. **Мандрик Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри методики викладання та культури української літератури Рівненського державного гуманітарного університету.
8. **Мірченко М.В.**, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови Волинського національного університету імені Лесі Українки.
9. **Тищенко О.В.**, доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського інституту слов'янознавства Київського славістичного університету.
10. **Шкарбан Т.М.**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Рівненського державного гуманітарного університету.
11. **Шульжук Н.В.**, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри методики викладання та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету.

Упорядник: Степанова О.І.

Друкується за рішенням вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 2 від 25 вересня 2009 р.)

Адреса редакції: 33000, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12. Рівненський державний гуманітарний університет.
(вул. Остафова, 31; кафедра української мови)

Як і в народних піснях, з Лукашем і Мавкою порівнюються ясен і дика рожа. У народноепічній мові символічне значення парубка – дуб, ясен; дівчини – калина, вишня, рожа. У тексті драми-феєрії семантичний паралелізм витриманий від початку і до кінця твору. У сцені зустрічі Мавки з Лукашем це порівняння двох закоханих пар: *Он бачиш, там питає дика рожа: / «Чи я хороша?» / А ясенъ їй киває у верховітті: / «Найкраця в світі»* (114). Наближення трагічної розв'язки готує і сполука *ясень втятий*, яка асоціюється з усталеним порівнянням (*впасті*) як *зрубане (втяте) дерево: Він в подобі людській / Упав мені до ніг, мов ясенъ втятий* (170).

Вступаючи у взаємозв'язок з мовними одиницями інших рівнів, лексичний повтор сприяє виявленню загальних семантичних ознак, які лежать в основі зв'язності всього твору чи окремих дій, сцен, фрагментів. У мові досліджуваного твору це варіювання різних частин мови, пов'язаних спільністю кореня, народноепічні контактні лексичні повтори дієслова та іменника того ж кореня: *Рада б я волю вволити, / Тільки ж сама я не маю вже волі* (151). Завдяки повтору лексичні одиниці художньо увиразнюються, надаючи висловлюванню відповідної емоційної насиченості, що досягається за рахунок тісної взаємодії лексичних і синтаксичних засобів. В іншому разі повтор спільнокореневих слів – прикметника та іменника – нейтралізує негативне значення усталеної сполуки *відьомське кодро*. Саме в такий спосіб Леся Українка актуалізує словотворний ланцюжок: *відати – відьма – відьомський*:

Мати: Вже ж – Відьомське кодро!

Лукаш: Немає відома, чим вам годити (1ц28).

На основі символічного значення епітета *червоний* поетеса вибудовує картину загибелі русалки. Власне усталене сполучення *червоний мак* маємо асоціативно, воно вказує безпосередньо на яскравий колір квітки, яка впадає в очі, і вторинна асоціація прикметника *червоний* – ‘кривавий’: *Мак між жаром червонів, а тепер вже почорнів, наче кривця пролилася, в бороздонці запеклася...* (137). Важливу роль у створенні образу має протиставлення відприкметникових дієслів *червоніти* і *почорніти*. В авторському контексті цілком у народному ключі червонів набуло значення ‘був окрасою’ і, позбавлений життєвої сили, *почорнів* – ‘помер’.

Леся Українка зрушила глибокі шари емоційно-поетичного словника, відобразивши широту і різнобічність своєї мовної свідомості, сміливість своїх суспільних і естетичних поглядів. Вона розширює семантичні поля прадавніх пісенних образів, надавши їм не тільки пісенного чуттєвого звучання, а й глибокого інтелектуального змісту, який розкривається в складних асоціативних зв'язках.

ЛІТЕРАТУРА

1. Приклади подаються за виданням: Українка Л. Збір. тв.: В 4 т. – К., 1982. – Т. 3.
2. Муромцева О. Г. Головні процеси розвитку лексичного складу української мови другої половини ХІХ ст. // Мовознавство. – 1983. – №5. – С. 18–25.
3. Єрмоленко С. Я. Фольклор і літературна мова. – К.: Наук. думка, 1987. – 248 с.

SUMMARY

The article is devoted to analysis of the semantic folk lexical nominations in the “Forest song” by Lesja Ukrainka.

УДК 81'373. 21 (477.44)

Оксана КУЗЬМИЧ

ТОПОНІМІКА ХОЛМЩИНИ ЯК ОБ'ЄКТ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У статті обґрунтовуються необхідність, напрямки і джерела дослідження холмського топонімікону (понад 700 онімів), який має багато споріднених ознак з українськими географічними назвами.

Ключові слова: власна назва, географічна назва, топонім, онім, топонімікон, ареал, регіон, ономастика, семантика, історія мови

Вивчення власних назв – одне з актуальних завдань сучасної лінгвістики, що зумовлюється

збереженням у власних назвах архаїчних і діалектних рис, відсутніх у лексемах, які репрезентують сучасну літературну мову; необхідністю фіксації всіх власних назв, особливо мікрооб'єктів, які з часом виходять зі сфери активного вжитку; домінуванням власних назв над загальними.

Відомо порівняно небагато праць, присвячених дослідженню топонімів. Маємо зразки регіонального топонімікону Сумщини (Т. Беценко), Покуття (Д. Бучко), Прикарпатського й Закарпатського регіонів (М. Габорак, М. Худаш, М. Демчук), Хмельниччини (Н. Герета), Буковини та Одещини (Ю. Карпенко), Опілля (В. Котович), Дніпро-Бузького Межиріччя (В. Лобода), Рівненщини (Я. Пура), Південного-Західного Поділля (М. Торчинський), Полтавщини (К. Цілуйко), Львівщини (Є. Черняхівська), Волині (В. Шульгач) [1; 4; 12] та деякі інші.

Зразками ареальних досліджень є праці Д. Бучка («Українські топоніми на -івці, -инці»), Л. Гумецької («Топоніміка української актової мови XIV-XV ст.»), О. Купчинського («Найдавніші слов'янські топоніми як джерело історико-географічного дослідження (Географічні назви на -ичі)»), З. Купчинської («Лексико-семантична і словотворча структура географічних назв на -ин, -ів (Територія України, X-XX ст.)»), почасти – М. Кругляка («Ім'я вашого міста»), О. Стрижака («Про що розповідають географічні назви») [10], А. Коваль («Походження назв поселень України») [5] тощо.

Наукові розвідки про Холмський край стосуються переважно історико-етнографічного аспекту («Холмщина і Підляшшя» В. Борисенко, Г. Вишневської), власне історії («Нарис історії Холмщини і Підляшшя (новіші часи)» Є. Пастернака), питання депортації українців зі споконвічно українських земель («Трагедія Холмщини і Підляшшя» О. Боровика, «Споконвічна земля Волинська» Ю. Сороки) [9], збереження культури українців у Польщі («Спеціальні випуски журналу «Пам'ятки України») та деякі інші [2].

Українська ж мовознавча наука про Холмщину взагалі, й ономастична зокрема, за нашими спостереженнями, вичерпується збірником із

діалектології «Українські і польські говірки пограниччя» Ф. Чижевського, Г. Аркушина, працюю А. Непокупного «Балто-славянские языковые связи», дослідженням К. Михальчука «Наречия, поднаречия и говоры Южной России в связи с наречиями Галичины», Й. Дзенделівського «Конспект лекцій з курсу української діалектології», у яких автор досліджує говірки Холмщини та Підляшшя [1]; почасти – лексикографічними працями («Етимологічний словник української мови» у 7-ми т.; «Етимологічний словник літописних географічних назв Південної Русі» І. Железняк, А. Корепанової, Л. Масенко, О. Стрижака [3]; «Словник староукраїнської мови XIV-XV ст.» у 2-х т.; «Топонімічний словник України» М. Янко тощо) [2; 7; 8; 11; 13].

Холмська полоністика репрезентована працями В. Курашкевича, І. Зілинського, М. Лесіва про українську мову та діалекти в сучасній Польщі, Я. Лобудзінського, Г. Одзівевича та ін. про власні назви, вживані в окремих селах, а саме про імена, прізвища та прізвиська в їхній поточній діалектній формі [1]; дослідження з топоніміки представлені розвідками «Села і міста Підляшшя XV-XVII ст.» Ю. Гаврилюка [1], «Червенские города. Исторический очерк в связи с этнографией и топографией Червонной Руси» А. Лонгінова [6], «Słownik polskich wyrazów toponimicznych» [14], «Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich» у 15-ти т. [15].

Тим часом Холмщина – споконвічна українська земля, яка простяглася над Західним Бугом і межує з Гродненщиною (Республіка Білорусь) на півночі, із Волинною – на сході, із Галичиною – на півдні, Люблінською і Сідлецькою землями – на заході.

У слов'янські часи над Бугом проживали дуліби – одне з найдавніших українських племен. Для оборони перед ворогами воно ставило городи, укріплені валами і частоколами. Головним містом краю був Червень над річкою Гучвою, притокою Бугу (нині с. Чермно Томашівського повіту Люблінського воєводства).

Ця земля постійно змінювала свої границі і мала різні імена. Південна її частина з найдавніших часів

називалась Червенськими городами. У XII ст. вона стала називатись Холмським князівством, або Холмщиною (від назви нової столиці – м. Холм). Північна частина іменувалась Дорогочинською землею – від назви м. Дорогочин. Потім названо її Підляшшям, бо лежала «під ляхами», у сусідстві з поляками. У новіші часи входила до складу Сідлецької губернії. У 1912 році обидві частини об'єднано в одну Холмську губернію з назвою «Холмщина». Від ріки Буг цей край також називався Забужжям.

Уся територія загальною площею 19,5 тис. кв. км згідно з радянсько-польським договором про державний кордон від 16 серпня 1945 року відійшла до Польщі.

У вишівських і шкільних підручниках практично відсутній матеріал про Холмщину, Надсяння, Лемківщину, Підляшшя. Тим часом у Польщі, за різними оцінками, проживає від 250 до 500 тис. українців, розсіяних по західних і північних регіонах і тісно інтегрованих у місцеве соціально-економічне середовище.

Географічні назви краю є виразниками духовних і культурних цінностей, естетичних надбань, результатом творчої енергії, устремлінь народу, витоки якого сягають сивої давнини.

Якщо археологічні дані свідчать про матеріальну культуру минулого і не можуть ні говорити, ні назвати носія культури, то географічні назви дають можливість дослідити історію мови, лексику і фразеологію живої мови, термінологію, фонетичні особливості говірки.

Територія краю нараховує понад 700 населених пунктів. Із них майже 30 міст, 70 селищ, 600 сіл, хуторів (колоній) і менших поселень. Майже половина з них має аналоги в українському топоніміконі. Найбільше їх у західному регіоні, хоча зустрічаються й по всій Україні. Наприклад, Городище (Вінницька, Волинська, Львівська, Полтавська, Рівненська, Тернопільська обл.), Плоска (Плоске) (Вінницька, Одеська, Тернопільська, Харківська, Чернігівська обл.), Піщань (Волинська, Луганська, Одеська, Полтавська, Сумська обл.), Селище (Вінницька, Волинська, Рівненська,

Черкаська, Чернівецька, Чернігівська обл.), Городок (Волинська, Рівненська обл.), Новосілки (Вінницька, Київська, Рівненська, Тернопільська обл.), Красне (Автономна Республіка Крим, Вінницька, Луганська, Львівська, Одеська, Сумська обл.), Острівок (Волинська, Київська, Тернопільська обл.), Піски (Волинська, Луганська, Львівська, Полтавська, Сумська обл.), Волиця (Волинська, Львівська, Рівненська, Хмельницька обл.), Березне (Рівненська обл.) і под.

Предметом дослідження може стати не лише семантика назв ареалу, а й морфологічна структура, фонетичні особливості, словотвір, причому не лише форма, а й функція формантів на різних історичних етапах. Таке вивчення даних топонімічної інформації є більш ефективним і надійним. Це особливо помітно, коли йдеться про найдавніші шари топонімії, дослідження яких ведеться на основі їх суфіксальних топоформантів. Повторювані багато разів, вони вже самі по собі є «проекцією історії», здебільшого не регламентовані сьогодишньою територією, не вкладаються в сучасні державні кордони і часто-густо виходять за межі етнічної формації, національної мови.

Джерельною базою окреслених досліджень можуть стати довідники адміністративно-територіального поділу (списки населених пунктів, основними із яких є «Список населених пунктів Волинської губернії» (1899), «Список населенных мест Волынской губернии» (1906, 1911), «Материалы подворной переписи Волынской губернии в 1910 г. Изяславский уезд», «Населені місця Поділля» (1925), «Попередні підсумки Всесоюзного перепису» (1926) [2].

Велике значення для дослідження мають картографічні матеріали: «Военно-топографическая карта Волынской губернии» (1857), «Карта Царства Польского» (1816), «Карта губерний: Киевской, Черниговской, Волынской, Каменец-Подольской и Полтавской» (1857), «Карта Юго-Западного края. Губернии: Киевская, Волынская и Подольская» (1884) [2], а також малодоступні широкому загалу праці зарубіжних учених, української діаспори, словники давньоруської, старослов'янської,

староукраїнської мов.

Комплексне дослідження топонімів Холмського краю зі залученням документальних даних етнографії, діалектології, антропонімії дозволить зробити виразну проєкцію на територію, на якій проживав потужний український етнос із багатою історією, культурою, традиціями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Борисенко В., Вишнеvsька Г., Гаврилюк Ю. Холмщина і Підляшшя / В. Борисенко, Г. Вишнеvsька, Ю. Гаврилюк. – К. : Родовід, 1997. – 384 с.

2. Вишнеvsька Г., Левчук П. Холмщина і Підляшшя / Г. П. Вишнеvsька, П. П. Левчук. – К. : Пульсари, 2008. – 192 с.

3. Етимологічний словник літописних географічних назв Південної Русі / І. Железняк, А. Корепанова, Л. Масенко, О. Стрижак. – К., 1985. – 840 с.

4. Герета Н. М. Ойконімія північної Хмельниччини: автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. філол. наук.: спец. 10.02.01 «Українська мова» / Н. М. Герета. – К., 2004. – 20 с.

5. Коваль А. П. Знайомі незнайомці // Походження назв поселень України / А. П. Коваль. – К. : Либідь, 2001. – 304 с.

6. Лонгинов А. В. Червенские города. Исторический очерк в связи с этнографией и топографией Червонной Руси / А. В. Лонгинов. – Варшава, 1885.

7. Нерознак В. П. Названия древнерусских городов / В. П. Нерознак. – М., 1983. – 252 с.

8. Роспонд С. Структура и стратиграфия древнерусских топонимов / С. Роспонд // Восточнославянская ономастика. – М., 1972.

9. Сорока Ю. Спокоєвнчна земля Волинська / Волинь моя / Ю. Сорока – К., 2001. – Вип. І.

10. Стрижак О. Про що розповідають географічні назви / О. Стрижак. – К. : Наукова думка, 1967. – 130 с.

11. Фасмер М. Этимологический словарь: В 4-х томах / М. Фасмер. – М., 1986 – 1987.

12. Шульгач В. П. На топонімічній карті Волині // Культ слова / В. П. Шульгач. – К., 1997. – Вип. 50. – С. 71–76.

13. Янко М. Т. Топонімічний словник України : Словник-довідник / М. Т. Янко. – К.: Знання, 1998. – 432 с.

14. Słownik polskich wyrazów toponimicznych. – Warszawa, 1991.

15. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich. – Warszawa, 1880-1902. – Т. 1–15.

РЕЗЮМЕ

В статтє обосновуваються необхідність, напрямлення и источники исследования холмского топонимикона (более 700 онимов), имеющих много общих признаков с украинскими географическими названиями.

УДК 811.161.2371:81.372

Вікторія МАЗЯР

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ГОНЧАРСЬКОЇ ЛЕКСИКИ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАХІДНОПОЛІСЬКИХ ГОВІРКАХ

У статті розглядається одна із традиційних тематичних груп діалектного словника. Аналізуються структурно-семантичні особливості лексики, пов'язаної з багатьма галузями гончарного виробництва. Простежується специфіка системної організації словника народних говірок.

Ключові слова: діалект, лексика народних промислів, народнорозмовиний словник.

У контексті сучасного українського мовознавства діалектологія поступово утверджує пріоритетні позиції за багатьма науковими параметрами. Особливу зацікавленість лінгвістів

становить дослідження словникового складу народних говорів. Діалектна лексика зберігає у своїй структурі одиниці, що дозволяють визначити закономірності організації мови як системного

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СИНТАКСИСУ	3
Шульжук К. Ф. Функціональні вияви вокатива	3
Щербачук Н. П. Особливості реалізації валентної рамки предикативів дії та стану в простому елементарному реченні-репліці	8
Шкарбан Т. М. Складні конструкції з однорідною супірядністю нерозчленованої структури.....	13
Давнюк С. В. Структурні та функціонально-стилістичні особливості сурядно-підрядних конструкцій у художньому та публіцистичному стилях	17
Ричагівська Ю. Є. Складне речення поетичного мовлення як об'єкт стилістичного синтаксису.....	23
РОЗДІЛ ІІ. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛЕКСИКОЛОГІЇ	27
Адах Н. А. Експресивно-стилістичний потенціал авторських лексичних новотворів (на матеріалі поезії Василя Барки).....	27
Гаврилюк Н. В. Словотворчість київських неокласиків з погляду статистики	31
Максимчук В. В. Складні індивідуально-авторські субстантиви у лексиконі поетів Рівненщини	35
Поліщук О. Г. Авторські новотвори-репрезентанти колірної картини світу в українській поезії ХХ століття.....	40
Біловус Г. Г. Авторське використання фразеологізмів у повістях Тараса Шевченка.....	46
Локайчук С. М. Іншомовні запозичення в українській археологічній терміносистемі	51
Яременко Т. Г. Словотвірний потенціал дієслівної лексики зі значенням часу.....	57
РОЗДІЛ ІІІ. ПРОБЛЕМИ МОВОЗНАВЧИХ ТЕОРІЙ	65
Мединська Н. М. Філософське та лінгвістичне трактування категорії ознаки	65
Архангельська А. М. Родо-статева транспозиція як чинник експресивності маскулінних домінантів (ономасіологічний аспект)	70
Шевчук Т. Б. Концепт <i>щастя</i> в лексичній системі української мови	74
Нікульшина Т. М. Особливості вербальної експлікації лексико-семантичного мікрополя «місцевість» у зіставному аспекті (на матеріалі англійської та української мов)	78
Любимова С. А. Дослідження семантики похідних слів з основою «Flappeg».....	85
Войцешук Л. А. До питання філософії мовлення: Ф. де Соссюр, М. Бахтін, Дж. Л. Остін	88
Деменчук О. В. Параметрія семантичної відповідності експерієнтівів (на матеріалі лексики чуттєвого сприйняття англійської, польської та української мов)	91

РОЗДІЛ ІV. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІНГВІСТИКИ ТЕКСТУ, СОЦІОЛІНГВІСТИКИ ТА КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ 100

Домилівська Л. В. Лінгвістичні домінанти художнього тексту як вербалізація авторської мовної свідомості.....	100
Чеберяк А. М. Сербіна Т. Г. Чинник особи адресата та його комунікативні ролі в композиційній організації мовленнєвого жанру «відкритий лист».....	104
Воробйова Л. М. Функції телереклами та її мовна форма.....	109
Степанова О. І. Особливості функціонування одиниць українського мовленнєвого етикету на сучасному етапі.....	112
Бобрикова Ю. В. Поетична культура молоді як елемент соціолінгвістики.....	116
Олексієвець Л. С. Специфіка публічної монологічної мови.....	121
Дергач Д. В. Лінгвістична інтерпретація функцій топонімів у стилі масової інформації.....	125

РОЗДІЛ V. ПРОБЛЕМИ ТОПОНІМІКИ, ДІАЛЕКТОЛОГІЇ, ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ..... 131

Мандрик Н. В. Теоретичні засади вивчення питання про походження слов'янської писемності.....	131
Кирилкова Н. В. Оновлення семантики слова в авторському тексті.....	138
Кузьмич О. О. Топоніміка Холмщини як об'єкт лінгвістичних досліджень.....	140
Мазяр В. В. Структурно-семантична характеристика гончарської лексики в українських західнополіських говірках.....	143

РОЗДІЛ VI. ПРОБЛЕМИ МОВНОЇ ОСВІТИ 148

Шульжук Н. В. Формування комунікативної компетенції студентів-філологів в умовах нового теоретико-інформаційного змісту курсу «Сучасна українська літературна мова».....	148
Лещенко Г. П. Система формування мовної компетенції учнів загальноосвітньої школи.....	153
Гетманчук Н. О. Текст як засіб формування лінгвокраїнознавчої компетенції майбутніх учителів.....	162
Іщук І. С. До проблеми вивчення мовленнєвого етикету в школі.....	168

Наукове видання
Збірник наукових праць
Актуальні проблеми сучасної філології
Мовознавчі студії
Випуск XVII

Упорядкування та наукове редагування
Степанова О.І.

Технічний редактор
Литвак А.М.

ББК 81   Збірник наукових праць Рівненського державного гуманітарного університету.
А 43   Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії.
4   Вип. 17. – Рівне: РДГУ, 2009. – 176 с.
УДК
811.161.2

Здано до набору 25.09.2009р. Підписано до друку 6.11.2009р.
Формат 70x100¹/₁₆.
Папір офсетний. Друк на ризографі.
Гарнітура Times New Roman Cyr.
Умовн. друк. арк. 8.0.
Тираж 300 прим. Зам. 57/1.

Видавничі роботи: редакційно-видавничий відділ РДГУ
33000, м. Рівне, вул. С.Бандери, 12.
Рівненський державний гуманітарний університет.
Адреса редакції: м. Рівне, вул. Остафова, 31; кафедра української мови